

Skriftligt besvarede spørgsmål

Fra de pågældende ministre er der modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget (spørgsmål og svar er optrykt i den ordlyd, hvori de er modtaget):

Albrink, Sonja (CD): Spm. nr. S 4
 Behnke, Kim (FRI): Spm. nr. S 43
 Dahl-Sørensen, Inge (V): Spm. nr. S 68
 Dahlgaard, Frank (UP): Spm. nr. S 2884 (suppl. besv.)
 Fauerholdt, Svend Aage (DF): Spm. nr. S 47-49
 Fergo, Tove (V): Spm. nr. S 77
 Hansen, Christian H. (DF): Spm. nr. S 51
 Hornbech, Birthe Rønn (V): Spm. nr. S 32 og 61
 Kirkegaard, Knud Erik (KF): Spm. nr. S 44
 Kjeldsen, Jens Ove (KRF): Spm. nr. S 12-16
 Larsen, Ester (V): Spm. nr. S 2
 Moos, Helga (V): Spm. nr. S 23-26
 Nonbo, Karsten (V): Spm. nr. S 3
 Pedersen, Thor (V): Spm. nr. S 33-36
 Schmidt, Hans Christian (V): Spm. nr. S 52
 Skaarup, Birthe (DF): Spm. nr. S 17
 Aaen, Frank (EL): Spm. nr. S 62-64

Spm. nr. S 4

Til skatteministeren (3/10 2000) af:

Sonja Albrink (CD):

»Vil ministeren kommentere artiklen »Revisorer kræver ændret praksis for erhvervskørsel« i Erhvervsbladet den 21. september 2000, side 4 og vil ministeren i forbindelse med sit svar udtrykke sin holdning til den beskrevne omvendte bevisbyrde samt sin opfattelse af forslaget fra Foreningen Registrerede Revisorer?«

Begrundelse

Af den nævnte artikel fremgår, at skattemyndighederne pålægger ejere af varebiler bevisbyrden for, at bilen ikke er anvendt til privat kørsel. Det er spørgerens opfattelse, at det alt-overvejende udgangspunkt i enhver offentlig forvaltning må være, at der er tillid til, at borgere og virksomheder overholder gældende regler, og at det derfor må være myndighedernes opgave at påvise uregelmæssigheder. Spørgeren er i øvrigt af den opfattelse, at den i artiklen af

FRR foreslåede »8.000 kr.'s regel« repræsenterer et fornuftigt kompromis mellem det ovenfor nævnte princip og hensynet til en effektiv men alligevel administrativ enkel skattekontrol.

Svar (11/10 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ved omvendt bevisbyrde menes, at det er skatteyderen, der skal godtgøre, at firmabilen ikke anvendes til privat kørsel.

Lad mig indledningsvis slå fast, at reglerne i ligningslovens § 16 om beskatning af rådighed over en firmabil til privat brug først og fremmest gælder ansatte, men selvstændigt erhvervsdrivende er også omfattet af reglerne.

Ligningslovens § 16 finder således anvendelse på personligt erhvervsdrivendes biler, når den erhvervsdrivende har valgt at henhøre bilen under virksomhedsordningen, men tillige anvender bilen privat. Anvender den erhvervsdrivende tilsvarende bilen til privat kørsel, beskattes den pågældende som en ansat med firmabil til rådighed for privat brug, jf. virksomhedsskatteovens § 1, stk. 3.

Har en personligt erhvervsdrivende en bil, der ikke indgår i virksomhedsordningen, og anvendes denne både privat og erhvervsmæssigt, begrænses den erhvervsdrivendes adgang til at fradrage omkostningerne ved bilen til den del af årets omkostninger, der kan henføres til den erhvervsmæssige brug. Dette sker på baggrund af en opgørelse over de samlede kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel.

Der er imidlertid køretøjer, som ikke umiddelbart anses for omfattet af reglerne om fri bil til rådighed til privat brug. Det gælder f.eks. lastvogne og andre specialkøretøjer, hvor indretningen gør bilen uegnet eller meget lidt egnet til privat benyttelse. Foreligger der lukkede kassevogne med fastmonterede hylder samt fastmonteret værktøjsindretning, må vognene anses som sådanne specielt indrettede værkstedsvogne. Benyttelsen af vognene til befordring mellem bopæl og arbejdsplads medfører ikke beskatning af bil til rådighed, men medfører alene bortfald af befodringsfradraget for den pågældende strækning.

Biler, der efter deres art og fremtræden derimod kan være anvendelige som alternativ til en privat bil, er omfattet af ligningslovens § 16,